

Prace
G. Biblioteka Jagiellońska
10.

CENA NUMERU
250.000

marek polskich.
Na dworcach kolejow.
300.000 mp.

NUMER LWOWSKI

wychodzi codziennie o godzinie 6 rano.

CENY OGŁOSZEN:
Za wiersz milimetry
wynosi: Zwyczaj. za tek-
stem 8 gr. Nadesłane
20 gr. Nekrologja 15 gr.
Na pierwszej kol. 30 gr.
Przed kron. i w rubryce
„Repertuar“ 27 gr. Po
kronice i komun. 22 gr.
Dział ekonom. 30 gr.
Drobne ogł. za każdy
wyraz 3 gr. Kupno i
sprzedaż 5 gr. Matrym.
6 gr. Posz. pracy 2 gr.
Paski na kolumn. tekst.
po 27 gr. Ogłosz. zagr.
o 50% drożej.

1. złp. = 1,800.000 mp. Ceny ogłoszeń w zł. p. obliczanych po urzędowym kursie franka złotego, podawanego codziennie.

Redakcja: ul. Ossolińskich l. 15. Administracja: ul. Chorążczyzny l. 26. — Telef. redakc. 19. — Konto czekowe P. K. O. 140.561.

NIEBYWAŁA

OKAZJA!

Torebki prawdziwe alpakowe 13 500
Budziki z roczną gwarancją 11 500
Systemy Roskopy z gwar. roczną 9 000
oraz wielki wybór zegarów pendułowych i kieszonkowych
poleca **M. HENNER Pańska 6.** wszelką reperację ze-
garmistrzowską wykonuje szybko i precyzyjnie. 5962

BACZNOŚĆ!

NA ŚWIĘTA!

Najstarszy handel wina

Stadtmüllera Lwów, Rynek 34.

Najtańsze źródło

Wino, Koniak, Rum, Ocet.

Zasługi.

Państwo nasze utrwala się i wzmacnia. Cały szereg pierwszorzędných zagadnień, decydujących o byciu państwa i tamujących możliwość jego rozwoju, rozstrzygnięty został pomyślnie. Wygrana wojna, uznane granice — a teraz dokonywująca się w szybkim tempie sanacja skarbu — oto poszczególne, zwycięsko przebyte etapy walki o państwo. Pora w tym momencie rozpatrzyć pozycje zasług poszczególnych i wyciągnąć stąd konsekwencje na przyszłość.

P. Władysław Grabski zdał chlubnie egzamin z działalności państwowej. Objął ster rządów w chwili finansowej deruty, wśród rozprzężenia, spowodowanego partyjnym fanatyzmem, który żerował na organizmie państwa. Utworzyć rząd i stanąć na jego czele było spełnieniem ciężkiego, obywatelskiego obowiązku. P. Grabskiemu misja udała się, dzięki jego patriotyzmowi, energii, decyzji, liczącym się wyłącznie tylko z dobrem państwa.

Zdało egzamin i społeczeństwo, które przeżyło — i przeżywa jeszcze — ciężkie chwile. Zapewne, ciężkie ofiary musi ponieść niejedyn obywatel. A jest rzeczą częstą, że ciężary państwowe silniej odbijają się na ludziach sumiennych, niż na niejednym bogaczu, który, czy to wywiezionemu za wczasy kapitalistów za granicę, czy to odpowiedniem ich ulokowaniem, czy wreszcie drogą, niestety nie zamkniętą jeszcze, „indywidualnego porozumienia“, umie się uchylić od państwowego obowiązku. Są to anomalje, które musi się wytepić w sposób bezwzględny, by pozostało poczucie spełnionego obowiązku, a nie było poczucia krzywdy.

Lecz sprawy te, choćby dokuczliwe i ujemne, nie powinny przysłaniać faktu, że stała się rzecz wielka, że finanse państwa, staczające się z zawrotną szybkością ku katastrofie, zostały ocalone. że umocnione zostało stanowisko państwa, że obywatele nauczeni zostali, że państwo własne jest organizmem, który kochać się musi więcej niż państwa zaborcze, a co najmniej równie szanować i w pełnieniu jego rozkazów uznawać jak obcych. Bo dotąd Polskę niejednokrotnie kochało się w terrorji, lecz obowiązki pełniło się w sposób amatorski i dobroczynny.

Nie należy nikomu odmawiać tego, co mu się słusznie należy. Dlatego przy obrachunku zasług, nie wolno nam zapomnieć o Chjeno, Piaście i rządzie p. Witosa. Czynniki te dały społeczeństwu lekcję poglądową, jak rządzić nie należy, dały przykład odstrasżający rządów najgorszych, nacechowanych po równi partyjnym fanatyzmem, kompletną nieudolnością i wewnętrzną zgnilizną. Polska ma na długi czas dość podobnych eksperymentów.

Przeciw opanowaniu Banku Pol. przez „Lewiatana“.

Pretensje kapitalistów. — Utrącanie praw inteligencji pracującej.

Warszawa 14 IV. Tel. wł. (G) Zebranie organizacyjne akcjonariuszów B. Polskiego odbędzie się 15 bm. w wielkiej sali Filharmonji. W związku z tem jutrzejszem posiedzeniem, do prem. Grabskiego zgłosili się dziś przedstawiciele „Lewiatana“ z postem Wierzbickim na czele, z żądaniem większego uwzględnienia przedstawicieli sfer gospodarczych w Radzie nadzorczej B. Polskiego. — Chodzi im mianowicie o to, aby usunąć z Rady nadzorczej przedstawicieli inteligencji pracującej i zrzeszeń społecznych. Prem. Grabski żądaniu temu odmówił. — Zaznaczyć należy, że to dzisiejsze wystąpienie Lewiatana, jest preludem do walki, jaka należy przewidywać na zebraniu jutrzejszem, jednak prem. Grabski, jak nam wiadomo, zdecydowany jest zastosować ewentualnie art. 27 statutu Banku i założyć veto, gdyby przedstawiciele wielkiego przemysłu i bankowości chcieli

znajoryzować przedstawiciele inteligencji pracującej i organizacji pracowniczych. Zaznaczyć należy, że te organizacje oraz poszczególni ludzie zakupili 37% akcji, w tym stosunku jednak nie mają przedstawicielstwa na zebraniu organizacyjnym albowiem część akcji jest rozprószona; z tego właśnie chcą skorzystać sfery kapitalistyczne.

Lista kandydatów do Rady nadzorczej Banku Polskiego jaką wysunął komitet organizacyjny, który popiera rząd, jest następująca: od przemysłu Alfr. Falter — G. Śląsk, Henr. Roman — Łódź, Stef. Pszpanowski — Warszawa, Józef Zychliński — Poznań; banki: Kazim. Bałoński — Poznań, Henr. Kaden — prez. Zw. banków; rolnictwo: Zygm. Chrzanowski, handel: Bogusł. Herse, prez. Zw. kupców, przedstawiciele korporacji i zrzeszeń inteligencji: Romuald Mielczarski, Tad. Tomaszewski, prof. Rybarski i Kazim. Steczkowski.

Sprawca tragedji walk krakowskich.

Co mówi gen. Czikiel o wieszatełskich rozporządzeniach p. Kiernika.

Warszawa, 14. IV. Tel. wł. (G) W kołach polskich podają wiadomość o fragmencie ze śledztwa w komisji sejmowej, która bada wypadki krakowskie, tarnowskie i borysławskie z listopada ub. roku. Z zeznań wojewody Gałęckiego i władz lokalnych w Krakowie, Tarnowie i Borysławiu okazuje się, że urzędnicy administracyjni zgodnie twierdzą, że z tłumem można rozprawić się bez używania wojska; pomimo to jednak z Warszawy nadszedł rozkaz asysty wojskowej. Ówczesny min. spr. wewn. Kiernik telefonicznie wydawał polecenia wojewodzie Gałęckiemu nie raz kilkanaście razy dziennie. Sprzeciwu p. Kiernik nie uznawał, nie dość energicznych urzędników polecał usuwać. Już 4. listopada lotnicy wojskowi przywieźli wojew. Gałęckiemu plakaty do

rozlepiania o stanie oblężenia w Małopolsce, gdy rozuchy wybuchły dopiero 6-go. Były dowódca DOK. Kraków gen. Czikiel miał zeznać, że gdyby był słuchał dosłownie rozkazów z Warszawy to wystrzelałby połowę Krakowa, gen. Szeptycki zaś miał oświadczyć przed komisją sejmową, że gdy przerażony zarządzeniami min. Kiernika zwrócił mu uwagę na konieczność powściągliwości, wówczas otrzymał odpowiedź: „widzi generał — jestem obecnie naczelnym wodzem, prowadzę kampanję przez telefon z Warszawy“. — Wiemy ile życia żołnierzy i robotników kosztowała ta kampanja p. Kiernika. W związku z temi rewelacyjnymi zeznaniami wśród posłów lewicy omawiana jest konieczność postawienia p. Kiernika w stan oskarżenia.

Rząd p. Grabskiego de facto i byt swój i przeprowadzenie dzieła sanacyjnego zawdzięcza polskiej lewicy. Lewica z zupełnem pominięciem partyjnych ambicji i pożytków podtrzymała rząd, którymi ustawicznie zagrażały corazto mniej zamaskowane ataki kapitalistycznej prwicy i mściwość bankruta politycznego p. Witosa. Lewica popierała p. Grabskiego ze względu na państwowe znaczenie prac sanacyjnych mimo, że w całym szeregu dziedzin, słuszne jej postulaty pozostały niespełnione, a w innych — z wyraźną dla państwa szkodą — trwają nadal partyjne prawicowe rządy.

Lewica polska żywi do p. Władysława Grabskiego zaufanie jako dla człowieka i ma uznanie dla jego sanacyjnego dzieła. Obowiązki swoje wobec państwa spełniała zawsze i nadal pełnić jest gotowa. W zamian żąda od gabinetu jedynie obiektywności i usunięcia tylekroć wytkniętych, dla państwa szkodliwych anomalji. Uwzględnienie jej stanowiska wyjdzie na korzyść państwa i wzmocni stanowisko rządu i dlatego akcja parlamentarna lewicy nacechowana jest życzliwością w stosunku do osoby zasłużonego premiera.

W. J.

NUMER ŚWIĄTECZNY!

ŚWIĄTECZNY NUMER

„KURJERA LWOWSKIEGO“

pojawi się w sobotę 19-go b. m. w formacie zwiększonym i w znacznie większym nakładzie. Numer ten zawierać będzie większy dział insertowy.

INSERTY do numeru świątecznego „Kurjera Lwowskiego“ przyjmuje administracja (Chorążczyzna 26) do czwartku 17. b. m.

Hołd Słowackiemu.

Uroczysta akademja, jaką Kasyno i Koło lit.-art. uczciło onegdaj 75-tą rocznicę śmierci Juliusza Słowackiego, odbiegła daleko swym górnym poziomem od zwykłego szablonu obchodów, których uczestnicy najczęściej mają tylko wrażenie, że sumiennie odrobili nieco żmudny obowiązek, nic w zamian dla siebie nie biorąc. Okazało się, że nawet w dzisiejszych czasach można z naszej niezbyt już skorej do zapału publiczności, dobyć ton żywszy i mocniejszy i zmienić jej skryte przekonanie, że chwila skończenia programu jest właśnie... najwięcej interesującym jej punktem. Ale aby tak było, trzeba, aby na umysły działało bez pośrednio tchnienie geniuszu twórcy, któremu pokłon oddajemy. I to właśnie dało się uczuć na niedzielnym wieczorze.

Publiczność stawiała się licznie, wraz z przedstawicielami wojskowości i władz cywilnych. Na estradzie jaśniał na tle zieleni i purpury wielki posąg poety. Uroczystość zagał prezes Kasyna p. Biesiadecki, dając w krótkim przemówieniu wyraz pragnieniu narodu, by zwłoki wieszczki wróciły do kraju. Imieniem młodzieży złożył hołd cieniowi Juliusza p. Zdzisław Stahl.

W świetnie ujętej i ubranej w należyłą formę zewnętrzną prelekcji rozważał prof. Jan Gwalbert Pawlikowski przyczyny naszego kultu dla poezji, zwłaszcza dla wieszczów-romantyków, wytykając zarazem, o ile cześć dla nich była błędna i niebezpieczną. Słowa przewartościowaliśmy na czynny, poetów uczyniliśmy przewodnikami, a z arcytworów słowa wyciągaliśmy wskazania polityczne, społeczne i życiowe. Byłoby wielkim błędem myśleć dziś kategorjami, na jakich opierała się twórczość minionej epoki — epoki chorej.

Ale poezja ta to klejnot, zdołający majestat narodu. Pożyteczną jest tylko dlatego, że piękna i wzniosła. Otworzyć dla niej duszę, nastroić się na ton poety, by go umieć odczuć, by pieśń w siebie wchłonąć i czerpać z niej piękno — oto, na czym powinien dziś polegać nasz stosunek do poezji romantycznej, a zwłaszcza do arcydzieł Słowackiego, który tak właśnie go pojmował.

Połozeń prof. Witolda Friemana, jako majestatyczny wyraz oryginalnej myśli i subtelnych uczuć, w interpretacji samego kompozytora, odpowiadał nastrojowi momentu. Byliśmy też wdzięczni p. Szotarskiej, że do oddanych z umiarem i prostotą produkcji wokalnych, wybrała fragmenty z poematu „W Szwajcarii“. Chór technicki, kierowany wytrawną ręką prof. Br. Wolfsthalera, okazał w kantacie i hymnie „Gaude Mater Polonia“, że rozporządza wielu pięknymi głosami.

„Miasto Zwierząt“.

Nasza krytyka weszła w stan inercji i dezorientacji, podobnie jak i cała literatura. Współczesny krytyk, który mało czytał, a jeszcze mniej myślał, nie pyta z reguły o zalety omawianego dzieła, natomiast żywo zajmuje się przynależnością partyjną, rasową, religijną i socjalną autora i stosownie do tego pisze panegiryk lub paszkwil. Tak utraciwszy wszelkie poczucie swego znaczenia i odpowiedzialności, stała się nasza krytyka pewnego rodzaju quantité végligeable, z którą nikt się poważnie nie liczy. Na tym stanie rzeczy najgorzej wychodzą młodzi, początkujący autorzy, którym bądźto zwraca się głowy pustymi pochwałami, bądźto dokuczają osobistymi atakami. — Refleksje te nasuwały mi się mimowoli, gdy czytałem jedną z najnowszych powieści.

„Miasto Zwierząt“ Wandy Melsler-Rutkowskiej (Lektor 1924). Rzecz nagrodzona na konkursie im. Gabrieli Zapolskiej. Zwróciła już więc uwagę jakiegoś jury literackiego. Szczegół to zresztą obojętny. Losy utworów wysłanych na konkurs bywają częstokroć zawisłe od różnych ubocznych okoliczności. Jednak powieść pani Rutkowskiej zasługuje w zupełności na to, aby o niej pomówić obszernej. Jest w niej bowiem rzecz u naszych powieściopisarek niecodzienna: próba wyjścia poza rodzimy szablon powieściowy i uchyczenia rytmu współczesnego życia. Ta próba stanowi istotną wartość książki.

Bohaterka — panna wiejska gdzieś z poznań-

Rokowania francusko-rumuńskie. Zastrzeżenia Francji.

Londyn. (Pat.) Reuter. Donoszą z Berlina, że wczorajsza rozmowa pomiędzy Poincarem a rumuńskim ministrem spraw zagranicznych Duca, jakoteż posłem rumuńskim w Paryżu, jest jedną z pierwszych rozmów w szeregu konferencji politycznych, które, jak przypuszczają paryskie koła polityczne, doprowadzą do sojuszu francusko-rumuńskiego.

Rzym. (AW.) „Messagero“ donosi, iż rząd francuski nie chce zobowiązać się do udzielenia pomocy rządowi rumuńskiemu na wypadek, gdyby Rosja usiłowała zdobyć przemocą Bessarabię. Rząd francuski powołuje się na to, iż żaden traktat z państwem M. Entent nie zawiera tak daleko idących klauzul.

Nieporozumienie między Jugosławiją a Rumunją.

Bukareszt. (AW.) Jugosłowiański poseł w Bukareszcie doręczył rządowi rumuńskiemu notę zawierającą energiczny protest przeciwko postępowaniu wojsk rumuńskich, które dopuściły się ostrych nadużyć w gminach granicznych przed

oddaniem ich Jugosławiji. Rząd rumuński oświadczył w odpowiedzi, iż zarządzi w tym kierunku śledztwo. Rząd S. H. S. nie jest zadowolony z odpowiedzi.

Reorganizacja szkół kresowych.

Warszawa. 14. IV. Tel. wł. (G) Na dzisiejszym posiedzeniu komitetu politycznego Rady Ministr. obradowano w dalszym ciągu nad sprawą stosunków na kresach wschodnich. Min. oświaty Mikoszewski przedstawił plan ustalający wytyczne polityki szkolnej i wyznaniowej; plan ten został zaakceptowany.

Czesi podejmują gen. Florescu.

Warszawa 14 IV. Tel. wł. (G) Dziś w poselstwie czeskim wydano obiad na cześć przebywającego w Warszawie szefa oddziału operacyjnego sztabu rumuńskiego, gen. Florescu. W obiedzie wzięli udział min. wojny gen. Sikorski, szef sztabu gen. St. Haller oraz atache wojsków państw obcych. Czeski charge d'affaires w przemówieniu swem, zwróconem do gen. Sikorskiego, oświadczył, że stał się drugi „cud nad Wisłą“: „w tym wypadku zwyciężyliście orężnie, teraz gospodarzcie“.

ROZBICIE SIĘ KOMISJI DO BADANIA ZAJŚĆ LISTOPADOWYCH.

Warszawa. (AW.) Posel Lieberman i pos. Pułtek wystąpili ze specjalnej komisji sejmowej dla badania zaiść listopadowych w Krakowie, Borysławiu i Tarnowie. Przyczyną nieporozumienia różnica poglądów na dalszą procedurę oraz wyniki śledztwa.

Trocki na widowni.

Moskwa. (Pat.) Trocki ukończył urlop dla poratowania zdrowia i udaje się do Moskwy. W Tyflisie wygłosił przed tamtejszym Sowietem nową. Trocki jest wszędzie entuzjastycznie przyjmowany.

Egzekucja podatku majątkowego.

W dniu 12 kwietnia 39 sekwestratorów dokonało na terenie Warszawy 538 czynności egzekucyjnych podatku majątkowego, przyczem 163 płatników włączyło na ręce sekwestratorów 3.940.4 franków złotych. 115 podatników wykazało się kwitami P. K. O., u 260 zaś dokonano zajęcia nieruchomości.

Ale bezpośredni ton Juliuszowej lutni, ów ton, który według słów prelegenta — duszę otwiera na przyjęcie wielkiej myśli — spłynął przede wszystkim ze słów samego wieszka, ożywionych skończeniem artystyczną recytacją p. Czesława Krzyżanowskiego. Z rozdziału „Anhellego“, opie-

ającego śmierć Ellenai i z „Grobu Agamemnona“ powiało tchnienie nieśmiertelnego ducha i zdało nam się, że czastkę jego unosimy z sobą w szarość powszednich dni.

Michalina Hausnerowa.

skiego — rzuca jako „marnotravná córka“ dom rodzinny, w którym umiano tylko rozprawiać: — „A z których to Niegockich?“ — „Z tych lepszych“. — „Jakże z tych lepszych, kiedy ich matka Janicka z domu“. — „Nie — to nie z tych Janickich...“ i tak dalej, bez końca... i po nieznanych bliżej przygodach, zostaje pod przybranym nazwiskiem Loulou Royale, głośna na obie półkule gwiazdą filmową i metresą arcybogatego Anglika Roberta Ownstone'a. Życie jej jest życiem współczesnej „władczyni świata“. Służy jej olbrzymi pieniądz, rafinowany luksus, służy sztuka, służą wszelkie zdobycze cywilizacji. Dziś bawi w Londynie, jutro w Paryżu lub Antwerpii. Nie istnieją dla niej granice celne, niema trudność paszportowych i policyjnych. Ma wszystkich w swych stóp — uwielbiają ją mężczyźni i kobiety. Zapomniawszy o rodzinie i kraju, żyje tylko dla siebie, dla swej przyjemności, żądzy, kaprysu.

„Któż kobieta nie chciałaby być Loulou Royale“ — mówi śledząca ją panna z bajecznego magazynu, Marcelina, piękna, poważna dziewczyna, która wytknęła sobie za cel życia dorównać Loulou w karierze.

Areną popisów Loulou jest „miasto zwierząt“ nie menażeria lub ogród zoologiczny, ale ogromna przestrzeń, poświęcona zdjęciom filmowym firmy „Lux in tenebris“. Tam jest Loulou królową i panią. Stosują się do jej woli dyrektorowie, reżyserzy, aktorzy, operatorzy, służba. Ale prócz tych istot ludzkich są jeszcze w mieście kinowem inne istoty: zwierzęta... Dzikie, nieujarzmione nawet w długiej niewoli. Loulou lubi zwierzęta. Z rozkoszą zwiedza ich klatki, objędzca nawet dalekie

ogrody zoologiczne, spędzając w nich długie godziny... Ma swego ulubionego konia, ulubioną lwicę Rikę i nieodstępną charcię Safonę.

Obcując ze zwierzętami, budzi współczesna elegantka jakieś własne instynkty, wyparte przez tresurę towarzyską. I jakby w pogoni za czymś nowem i niezwykłym, spotyka niespodziewanie młodego chińczyka Wang-Tse, który wywiera na nią wpływ silniejszy niż którykolwiek inny mężczyzna. Ulega mu... upokarza się nawet przed nim. Rozpoczyna się krótki pojedynek między oboma kochankami o kobietę. Robert Ownstone walczy z młodym Wang-Tse... I o dziwo! Obaj mężczyźni, Anglik i chińczyk, wyrzekają się jednocześnie Loulou... Robert robi swą kochanką Marceline, równie piękną jak Loulou, a młodsza i niepoparta jeszcze przez powodzenie, a „syn nieba“ wyjeżdża do swej żółtej ojczyzny, która, zdaniem jego, powołana jest do rządów nad światem. Partia między Loulou, Robertem a Wang-Tse zdaje się być skończoną. „Wszystkie konflikty między ludźmi były naprawdę zupełnie bez znaczenia, największe dramaty rozwiązywały się same w sposób niezmiernie wytworny... Można było bezkarnie igrać z ogniem, bo wcale nie parzył. Ale wtedy wysunął się jeszcze jeden problemat, ignorowany dotychczas, a jak się potem okazało, najważniejszy“.

Problematem tym jest lwica Riki. Jej partia z Loulou nie jest skończona. Kapryśna i bezwzględna „gwiazda“ odebrała w przystępie złego humoru lwicy młode, chore i zdychające, gdyż do filmu potrzebna była zdychająca lwica. Odniedzi Riki zniecierliła swą panią; przy najbliższej

Powitanie arcyb. Cieplaka w Warszawie.

Warszawa. (Pat.) W niedzielę przybył tu arcybiskup Cieplak, któremu towarzyszyli między innymi min. kolei p. Tyszką i sekretarz kurji biskupiej ks. Borkowski.

Na dworcu oczekiwali kard. Kakowski, monsignore Lauri, wicemin. Studziński, szef protokołu dyplomatycznego Przeździecki, ks. prałat Około Kułak, arcyb. Rapp, Adam Zamoyski oraz liczni przedstawiciele byłych organizacji polskich w Moskwie i Petersburgu. Ks. arcyb. Cieplak powitany z nieopisanym entuzjazmem, udał się do salonu przyjąć na dworcu, gdzie wygłosił przemówienie prez. Rady miejskiej Baliński. Następnie ks. arcyb. wszedł do karety z której tłum wypręglł konie. Na ulicach, przez które przejeżdżał ks. arcybiskup zgromadziły się ogromne tłumy publiczności wnoszące na cześć dostojnego gościa entuzjastyczne okrzyki. Arcybiskup Cieplak odprowadził w kościele Karmelitów mszę św., poczem odjechał do przygotowanych dla siebie apartamentów w pałacu arcybiskupim.

Dnia 13 bm. p. premier Grabski z małżonką złożyli ks. arcybiskupowi Cieplakowi wizytę.

Warszawa 14 IV. Tel. wł. (K) Dziś w południe arcybiskup Cieplak złożył wizytę posłowi angielskiemu w Warszawie p. Max Müllerowi; arcyb. dziękował za interwencję rządu angielskiego u rządu rosyjskiego, dzięki której uzyskał wolność.

Zwycięstwo republiki w Grecji.

Ateny. (Pat.) Urzędowo donoszą. Jak wynika z danych nadesłanych do chwili obecnej 75% oddanych głosów padło za republiką.

Ateny. (Pat.) Przy plebiscycie stolica opowiedziała się w znacznej większości za ustrojem republikańskim. Republikanie urządzili tu entuzjastyczne manifestacje na cześć republiki. Miasto było iluminowane i bogato dekorowane. Prez. min. Papanastasiu wygłosił mowę do tłumów, w której oświadczył między innymi, że rezultat plebiscytu jest nie tyle zwycięstwem jednej partii nad drugą, ile raczej zwycięstwem narodu nad samym sobą. Prez. min. dał wyraz woli rządu stosowania programu pojednania i ogólnego zbratania warstw i stronnictw.

TERMIN WYBORÓW WE FRANCJI.

Paryż. Wolff. (Pat.) Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie w sprawie nowych wyborów które odbędą się 11 maja br. Wybory ścisłe odbędą się 25 maja bm. Nowa Izba zbierze się w niedzielę 1 czerwca. Stosownie do uchwały parlamentu, będzie się ona składała z 584 posłów zamiast dotychczasowych 624.

próbie rzuca się jak wściekła na nią i Loulou ginie od lapy rozjuszonego zwierzęcia...

Powieść skończona. Prawdziwe namiętności i głębokie instynkty spotkać można jeszcze tylko wśród zwierząt, których odwiecznym tematem życia jest jedynie głód, miłość, macierzyństwo.

Nad powieścią p. Melser-Rutkowskiej unosi się powiew egzotyki i ja Farreré. Można ją nawet pomawiać o pewne prerafinowanie, gdy się zważy stosunek autorki do zwierząt (nazywa je stale „osobami“), opisy bajecznych kwiatów i roślin, romans bohaterki z chińczykiem. (Te ostatnie szczegóły przypominają dalekim echem zamłowania Klary z „Ogrodu indrzejców“). W każdym razie bije w tem tętno innego życia, niż to w które zwykliśmy się wsłuchiwać.

Utalentowana autorka nie zdobyła się jednak jeszcze na własną formę. Kompozycja dzieła nie władnie starą formą powieściową, ani nie daje nowego stylu, skutkiem czego przedstawia się niejednolicie... Rozmowa Roberta ze współnikiem o współczesnych prądach politycznych i społecznych razi banalnością, pamiętnik Marceliny jest zbyt obiektywny. Człowiek rzadko kiedy ma tak wyraźny sąd o sobie samym. Historia złowienia Riki umieszczona zbyt późno... Styl miejscami niedomaga... „Ktoś miał łysa na czole aż do różowego drgającego nosa i cztery białe nogi!“ (Czy są konie o sześciu nogach np.?) albo: „Pomalutku piłam swoje (!!) porto“ — Nad tem trzeba będzie jeszcze popracować, no i iść konsekwentnie w raz obranym kierunku, bez nawrotów, ku tradycjom rodzimej płytkości...

Dr. Zdzisław Żygulski.

ODPOWIEDŹ NIEMIEC.

Berlin. (Pat.) Prezydenci min. państw wchodzących w skład Rzeszy niem. zebrał się dzisiaj przedpoł. na konferencję z rządem Rzeszy w sprawie memorandum rzeczoznawców. Popoł. będą powołani leaderzy stronnictw polit. do kancelarza Rzeszy w tej samej sprawie. Dziś nie ulega już wątpliwości, że rząd Rzeszy przyjmie zasadniczo sprawozdanie rzeczoznawców. Prawdopodobnie decyzja zapadnie w kierunku tego ostatniego rozwiązania kwestii.

Ciekawy objaw nacjonalizmu rosyjsk.

Moskwa. (Pat.) „Ros. Ag. Tel.“ podaje, że skazani w procesie kijowskim profesorowie opublikowali w pismach tamt. deklarację w sprawie telegramu Poincarego, która głosi, że jakkolwiek uznają wyrok za surowy i niesłuszny, to jednak potępiają mieszanie się obcych w czysto wewnętrzne sprawy ros. Wykonanie wyroku zostało wstrzymane. Sąd najwyższy polecił przestać sobie akta sprawy.

Konferencja rosyjsko-angielska.

Londyn. (Pat.) Dziś odbyło się w foreign office pierwsze posiedzenie konferencji rosyjsko-angielskiej. Posiedzeniu przewodniczył Mac Donald. Wiceprzewodniczącym konferencji będzie podsekretarz stanu Artur Ponsonby. Życzeniem prem. jest utrzymanie kontaktu obu sekcji politycznej i ekonomicznej, które zostaną wyłonione po plenarnym posiedzeniu. Powitalne przemówienie wygłosił Mac Donald. Odpowiedział na nie Rakowski.

KONFERENCJA v. HOESCH'A Z POINCARE'M.

Paryż. (Pat.) Ambasador niemiecki v. Hoesch złożył wizytę Poincaremu. Po konferencji obu mężów stanu nie wydano żadnego komunikatu urzędowego.

WARUNKI BANKIERÓW ANGIELSKICH WOBEC SOWIETÓW.

Londyn. (Pat.) Grupa najwybitniejszych bankierów angielskich wystosowała do Mac Donalda memorandum, wskazujące, że przywrócenie kredytu rosyjskiego w Anglii musi być uzależnione od wypełnienia następujących warunków: 1) Układ o uznanie długów publicznych i prywatnych. 2) Sprawiedliwy układ o zwrot zabranych majątków prywatnych. 3) Stosowanie kodeksu cywilnego. 4) Umocnienie angielskim bankierom, przemysłowcom i kupcom traktowania bezpośrednio z rosyjskimi instytucjami bez pośrednictwa rządu sowieckich. 5) Zaprzestanie propagandy rosyjskiej przeciw innym krajom.

Przesilenie gabinetowe w Danji

Kopenhaga. (Pat.) Hava. Gabinet podał się do dymisji. Król powołał przewodcy socjalistów Stauningowi misję utworzenia gabinetu. Stauning misję przyjął.

WNIOSEK NA ZNIESIENIE MONARCHII W SZWECJI.

Sztokholm. (Pat.) W sobotę zgłosił w Riksdagu szwedzki poseł komunistyczny Sponberg wniosek o zniesienie monarchii i wprowadzenie republiki. Po krótkiej dyskusji wniosek odrzucono 83 głosami przeciw 53.

IMIGRACJA DO ST. ZJEDNOCZONYCH.

Waszyngton. (Pat.) Izba reprezentantów przyjęła ustawę, określającą procent imigracji cudzoziemskiej do St. Zjednoczonych na 2%.

JAPŃSKIE DEMENTI.

Tokio. (Pat.) Pogłoska o przymierzu japońsko-rumuńskim, względnie japońsko-francuskim jest tu energicznie dementowana.

Z muzyki.

PRODUKCJE W KONSERWATORJUM

W dwóch ostatnich ćwiczeniach popisowych uczeń prof. M. Sołtykowej wystąpił szereg utalentowanych młodych sił. Postępy i dotychczas osiągnięte rezultaty zasługują na wyróżniającej wzmiankę. P. Herr przedstawił się jako bardzo utalentowany młody muzyk, który dzięki gorliwej

pracy osiągnął już dziś bardzo ładną i pewną technikę. Interpretacja Schumann'a sonaty fis-moll świadczyła o odpowiednim zrozumieniu. — P. Sasiedzka posiada również piękną technikę, jedyny ton i polot; zalety te wystąpiły w brawurowym wykonaniu Liszta.

Wielki postęp dał się zauważyć w grze p. Schneidrówny. Zarówno strona techniczna jak i czysto muzyczna zasługuje na szczerą pochwałę. P. Kurzrockówna wykonała z brawurą i wydatnym tonem balladę Wagner-Liszt (z op. Holländer-Tulacz). Grę panny Lickendorff cechuje spokój i miłe uderzenie; wykonanie Bacha preludjum i fugi (ges-moll) świadczy o zrozumieniu; bardzo dobrze odegrała ona Chopina (Etude ges-dur). P. Misiówna posiada ładny i miękki ton; talent jej rokkuje nadzieje przy dalszej wytrwałej pracy. Gra p. Sigalówny wyróżnia się brawurą i wyrazem; szczególnie w Beethovena 32 wariacjach uwydatnił się jej głęboki ton. Znana nam już z estrady p. Besenówna odegrała poetycznie i z polotem Liszta „Sonet Petrarki“ oraz Chopina Etude As-dur. Pianistkę tę cechuje spokój i szlachetny ton; wystąpiła ona również jako akompaniorka w Bacha sonacie fletowej. Partner jej p. Turkowski odznaczył się jak zwykle wybitną grą na flecie.

Całe ćwiczenie popisowe świadczy nader korzystnie o poziomie muzycznym uczeni klasy prof. Sołtykowej. Produkcja ta jest nowym dowodem nad wyraz sumiennej i artystycznej działalności pedagogicznej tej cenionej pianistki. **Grd.**

Stanisław Wasylewski o polskim średniowieczu.

We wszystkim, co mówi i pisze Wasylewski o dawnych wiekach, o różnorodnych formach życia, wyrażających strukturę psychiczną naszych przodków, występuje przede wszystkim jedna, specjalnie mu właściwa cecha, która czytelnika czy słuchacza porwa i przykuwa: umiętność wydobycia barwy danej epoki, wgłębienia się w błyskotliwe nieraz, anegdotyczne jej szczegóły i wyłowienia z nich syntezy jasnej, mocnej, męskiej. Lubuje się ten autor w epokach, tętniących silnie pulsem wewnętrznego życia, bez względu na to, czy są to przepyszne blaskiem dzieje ostatniego króla-artysty, czy ożywczce krynice twórczego renesansu, czy też z pomroki barbarzyństwa wyzwalające się powoli lata Mieszków i Bolesławów.

Czy polskie średniowiecze, które schakteryzował Wasylewski w wykładzie, urządzonym onegdaj przez Uniwersytet Ludowy im. Mickiewicza, było jednym z takich ponętnych i dla historii sztuki i kultury okresów? Bogate w treści przeżyć i mocne w tonie rzeczywistego życia, nader ubogie było w formie, w przejawach twórczości. Prelegent porównał je do nędznej, rozpadłej chatynki ojców, do której wraca po latach syn wieśniaczy, w zestawieniu z gmachem magnackim — wspaniała skarbnicą przeszłości włoskiego średniowiecza. Nasze legendy, podania, kroniki, żywoty świętych, to słaby tylko i niedoły odblask fantazji, artyzmu i ekstazy, jaką płonęło rycerskie i mistyczne świetne średniowiecze Zachodu. Nawet najpiękniejsze zabytki naszej architektury tych czasów — to dzieła obcych.

Pogańska, budząca się ledwie dusza pierwotnych Polaków, p zygniciona i ogle zona zrazu wprowadzeniem chrześcijaństwa, które jej było obce i niezrozumiałe — przestała się samodzielnie rozwijać. Wieki minęły, zanim naród żył i zrósł się z niem, zanim zdobył się na twórczość indywidualną i zakwitł pełnią własnej myśli i rodzimej kultury. Średniowiecze polskie było tylko pierwszą szkołą, w której duch narodu sposobił się do lotu. Czy dojrzałby jednak wcześniej i bujniej, gdyby mu nowych form życia nie narzucili misjonarze z Zachodu? Odpowiedź na to pytanie — to rozwój kultury innych ludów słowiańskich, które takiego kataklizmu duchowego nie przeżyły, a do jakich i mybyśmy w taktm razie może należeli... zakończył prelegent swe interesujące wywody. **M. H.**

DLA REKLAMY

oraz balje, baniaki, wiadra, konewki, wanny, wanienki, nasiadówki — sprzedaje firma:
ST. CWENARSKI, Lwów, Akademicka 21.

ŻELAZKA NIKLOWE à 9,500.000 za sztukę
SAMOWARY solidnie wykonane **9,000.000** za sztukę

Naczynia emaljowane oraz galanteryjne w wielkim wyborze.
CENY NADER UMIARKOWANE.

KOSTJUMY, PŁASZCZE DAMSKIE
i DZIECINNE UBRANKA CHŁOPIĘCE.

Zefiry wsypy oraz wszelką konfekcję damską i dzieciinną w wielkim wyborze poleca —

D. SCHRANZ Lwów, Łyczakowska 24 a.
— róg Hoffmana. — 690

ŁÓZKA ŻELAZNE
poleca
ANTONI HALSKI
Lwów, Sobieskiego 3.

Telefon nr. 604

Kopernika 23!!!

1631

Kilimy Gliniańskie w wielkim wyborze

WYROBY KOSZYKARSKIE

MEBLE salonowe, werandowe, łóżeczka, bujaki, fotele, kanapy, kosze podróżne i stojaki na kwiaty. **WALIZY**, leżaki, **KASETY** rajfowe i rzeźbione polecają hurtownie i częściowo. **BRACIA HEGEDÜSS** firma chrześcijańska, Lwów, **Kopernika 23.** filja — własna Kętrzyńskiego 11. Halicka 5. — Rudnik n. Sanem. —

NA RATY wszystkim a w szczególności P. T. Urzędnikom dajemy **UBRANIA, RAGLANY, KURTKI SKÓRZANE, KURTKI SUKIENNE, SPODNIE PRYCZEZY** z najlepszych materiałów i po najniższych cenach **Józef Margulies i O. B. Panzer** Lwów, pasaż Mikolasza 4, wejście obok kawiarni „De la Paix“. 6091

Kierownictwo Rejonu Inż. i Sap. Kowlu

ogłasza przetarg nieograniczony na remont bud. Nr. 20. koszar Sobieskiego we Włodzimierzu (kuchnia żołnierska) gros robót stanowi dorobienie okien i drzwi, remont i malowanie dachu, remont pieców, posadzki asfaltowej i inne.

Oferty należy ostemplowane w kopertach zapieczętowanych z napisem: „Oferta na dokonanie remontu bud. Nr. 20 we Włodzimierzu“ należy składać w Kierownictwie Rejonu Inż. i Sap. w Kowlu, szosa Brzeska do dnia 23. kwietnia 1924r. godz. 10-a poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

Do oferty należy dołączyć: 1) kwit na płacenie wadium do Kasy Skarbowej w wysokości 3% ofertowej sumy. 2) deklarację iż warunki ogólne i szczegółowe są oferentowi znane i że takowym podporządkowuje się.

Oferty można wносить tylko na drukach dostarczonych przez Kierownictwo Rejonu Inż. i Sap. w Kowlu.

Oferty nieodpowiadające powyższym warunkom, nie będą rozpatrywane. Kierownictwo zastrzega sobie prawo przeprowadzenia dodatkowego ustnego przetargu i dowolnego wyboru oferenta. 5995

Pierwszeństwo przy jednakowych warunkach ofert mają firmy, które tytułem wadium złożą obligację 10% pożyczki kolejowej. — Bliższe informacje (przejrzenie planów kosztorysów) oraz kosztorysów ofertowych udziela Kierownictwo Rejonu Inż. i Sap. Kowel (szosa Brzeska) codziennie w godzinach urzędowych.

Ważne dla P. T. Szewców!!!

Największy wybór **KOPYT** słynnej marki „**BIEGUN**“ poleca w najnowszych fasonach firma **Leon Oppenheim, Lwów, Kościelna 5.**

Nauka i wychowanie

Poszukuję pedagoga najchętniej z pensjonowanego profesora gimnazjalnego do przerobienia z chłopcem IV kl. gimnaz. do jesieni. Okolica górską, wygoda zapewniona, pensja według umowy. Zgłoszenia nadsyłać: Łobozew dwór koło Ustrzyk dolnych. 6026

Biedna wdowa bez środków do życia, po operacji i prawie ciemna, nie mogąc zarobić cośkolwiek prosi o łaskawą datkę do administracji „Kurjera Lw.“ dla „Biednej wdowy“. 6043

Różne

P. P. Fotografisci Lwowski! Za nadzwyczaj hojne wynagrodzenie chcę ukończyć kurs amatorsko-fotograficzny. Łaskawie zgłoszenia administracji „Kurjera Lw.“ dla fotografa. 6027

Polskie Biuro Parcelacyjne we Lwowie.

Dnia 27. kwietnia 1924 o godz. 11¹/₂ przed południem odbędzie się w biurze przy ul. Bourlarda 2, l. p. we Lwowie

Zwyczajne Walne Zgromadzenie POLSK. BIURA PARCELACYJNEGO Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we Lwowie z następującym porządkiem dziennym:

1) Sprawozdanie z czynności za rok bilansowy 1922/23. 2) Sprawozdanie bilansowe i rachunkowe za 1922/23 wraz z opinią rewizorów i wnioskiem na udzielenie Radzie Nadzorczej i Dyrekcji absolutorium. 3) Udzielenie prokury i zamianowanie prokurzysty. 4) Wybór Komisji rewizyjnej i Rady nadzorczej. 5) Zmiany względnie uzupełnienia postanowień statutu w nast. kierunku: 1) uzupełnienie § 4 statutu przedmiot przedsiębiorstwa — przez dodanie postanowień wymaganych §§ 2, 3, 4 i 5 rozp. Prezesa G. U. Z. z 30. 11. 1922, Nr. 112 dz. p. Rz. P., oraz przez dodanie postanowień rozszerzających zakres działania Spółki w kierunku dopuszczenia wszelkich czynności handlowych, przemysłowych i komisowych, które pozostają w jakimkolwiek pośrednim lub bezpośrednim związku z zakładaniem racjonalnych gospodarstw nabywanie nieruchomości na własność celem ich parcelacji. 2) Uzupełnienie § 9 statutu: „Rada Nadzorcza“ przez wprowadzenie postanowienia, wymaganego § 2 lit. d) powyższego rozp. Prezesa G. U. Z. dopuszczającego przedstawiciela G. U. Z. do udziału w posiedzeniach Rady Nadzorczej. 6) Wnioski i interpelacje. 6048

Do większego przedsiębiorstwa przemysłowego wapiennego w Zachodniej Małopolsce, posiadającego piec kręgowy poszukuje się rutynowanego samodzielnego

MAJSTRA do wypału wapienia

Zgłoszenia wraz z odpisami świadectw i podaniem warunków pod „Majster wapienny“ do Biura dzienników „Ruch“, Kraków ul. Szczepańska. 6035

CEMENT, WAPNO, PAPA, BLACHA, pocynkowana, **DRZEWO** budulcowe, **DESKI** po niskich cenach i szybko dostarcza: „PILOT“ Lwów, ul. Batorego 4. 5865

OBUWIE NA RATY

najelegantsze najtrwalsze krajowe i zagraniczne

- Pańska 21. -

Kupno i sprzedaż. Fortepiany, pianina, Kaim i Syn, Kopernika 16. — Telefon 2045. 5912

Pianino pierwszorzędnej marki, krzyżowe, płyta pancerna, ton i wygląd wspaniałe — sprzedam. Kopernika 26, parter oficyny, gankiem, ostatnie drzwi. 5997

Fortepian, krótki dobry sprzedam. Kopernika 26 parter oficyny, Skleniarski. 6000

OBUWIE reklamowo

i na dogodnych warunkach poleca nowo założony skład fabryczny **T-wo „RODOHAN“** Lwów, pl. Gołuchowski 1

(Gmach Skarbka, naprzeciw Teatru Wielkiego)

Dostawa dla Spółdzielni, Kolek roln. i kupców. Większe partie wprost z fabryki Di. Prowincji eksp. pocztowa.

Żądajcie cenników! Telefony Nr. 13-20 i 15-10. 6056

INŻYNIER, który ma rozległe stosunki handlowe i posiada w Łodzi pierwszorzędne biuro w śródmieściu **poszukuje przedstawicielstwa**

branży technicznej i chemicznej, tylko pierwszorzędne przedsiębiorstwa będą wzięte pod uwagę. Łaskawe oferty sub „Inżynier“ do biura „Promień“ Łódź, Piotrkowska 81. 6046